

Referat despre familie si educatia copiilor in cultura ebraica - prima parte

Familia ebraica din perioada vietii de nomadism avea toate caracterele proprii regimului matriarhal.

In acest regim, rolul principal in familie il detinea mama; ei ii apartinea cortul, gradul de rudenie era stabilit pe linie materna, sotul era cel care trebuia sa isi urmeze sotia iar nu invers. Ofensa cea mai mare care i se putea aduce cuiva era sa ii fie jignita mama. Tot femeia era cea care alegea numele copiilor sai. Urme ale matriarhatului persista chiar si in timpul lui David. De exemplu, fiul se putea casatori cu mama sa vitrega ramasa vaduva; sau cu propria sa sora de tata (nu insa cu sora sa de mama); iar cand ocupa tronul, avea dreptul sa preia femeile tatalui sau, s.a.m.d. Dar in general vorbind, odata cu trecerea la o viata sedentara locul matriarhatului a fost luat de regiul patriarhal.

In acest nou regim autoritatea tatalui asupra membrilor familiei sale era absoluta. Putea sa se desparta de sotie fara a fi tinut sa dea cuiva vreo explicatie, si fara nici un fel de obligatie ulterioara fata de sotia repudiata. Putea sa aiba doua sau chiar mai multe sotii, daca situatia sa economica ii permitea. Putea sa-si vanda fiicele ca sclave, sau chiar sa-si ucidă cu incuviintarea comunitatii din care facea parte fiii neascultatori, razvratiti, betivi sau desfrinati. Nu putea sa isi vanda copiii de sex masculin; in schimb, tatal era cel care combina dupa bunul sau plac casatoriile copiilor sai (casatorii care erau contractate fara nici un fel de act scris).

Judecand dupa vechile texte ebraice, situatia femeii nu pare sa fi fost mult mai grea decat in Egipt sau in Mesopotamia. Femeia putea fi trecuta foarte simplu intr-o pozitie subalterna cand sotul isi lua o a doua sotie, putea mosteni bunuri materiale, putea fi usor repudiata de sot, dar ea nu-si putea parasii sotul. Sotul nu putea fi invinuit de adulter in timp ce sotia adulterina era expusa goala in public, sau condamnata la moarte prin uciderea cu pietre, prin lapidare. Asemenea obiceiuri ar putea parea plauzibile intr-o tara in care severa conceptie a lui Yahwe nu lasa nici un loc in panteon vreunei zeite si cu atat mai putin unei zeite a dragostei sau a casatoriei, si unde in corpul sacerdotal nu existau preotese.